

Tillhör § 4, bilaga C2

Fastighets- och saluhallsnämnden

2006-11-09

Ärende 4

Koloniverksamhet. Svar på skrivelse från
Karin Wanngård (s), Martin Michel (mp) och
Åke Mezán (v)

Karin Wanngård m fl (s)
Åke Mezán (v)
Martin Michel (mp)

Förslag till beslut

Fastighets- och saluhallsnämnden beslutar

att återremittera ärendet

samt

att därutöver anföra följande

En av de bästa platserna som staden idag kan erbjuda för integration mellan barn och ungdomar från alla samhällsskikt och stadsdelar är att under några sommarveckor få vistas tillsammans på en av stadens sommargårdar typ ”kollo”. Verksamheten som i de flesta fall utgörs av donationer på exklusiva fastigheter i skärgården eller med egen strand vid någon av länets större sjöar är väl dokumenterat som utomordentligt värdefull och bra för de allra flesta barn och ungdomar. Detta gäller särskilt de som inte har ekonomiska eller andra möjligheter att komma bort från vardagslivet i staden eller förorten och få uppleva ett berikande och tryggt sommarlov. Kolloverksamhet är ett av de bästa sätten att motverka segregation, ungdomskriminalitet och utanförskap, negativa företeelser som kostar samhället mycket pengar och mycket lidande för de enskilda medborgarna.

Antalet barn som åker på kollo har minskat flera år i rad samtidigt som behoven ökar. Orsakerna till detta är bland annat: Staden får ca 1000 nya barn i åldrarna 9-16 år och varje år minst 10 år framåt. Samtidigt ökar segregationen i staden mellan fattig och rik, utbildad och välutbildad, mellan otrygga och trygga barn. Denna utveckling är oroande och allvarlig

för de enskilda människorna och för samhället i sin helhet. Minskningen beror också på dåliga upphandlingsrutiner av barn- och ungdomsverksamheterna, krångligt ansökningsförfarande som kommer allt för tidigt på året och med för höga taxor för det med lägst inkomst. Verksamheterna som ofta har små vinstmarginaler drabbas hårt av osäkra villkor för sina verksamheter som till exempel plötsliga och orimligt höga hyreshöjningar för sommargårdarna.

En klok och långsiktig politik innebär inom detta område att staden värnar om de sommargårdar som ännu finns kvar och satsar på dem som en viktig resurs för barn och ungdomar i staden och som ett viktigt komplement till annan fritidsverksamhet.

Sommargårdar borde kunna användas för till exempel rehabilitering av människor som blivit sönderstressade och sjuka av den hårda vardagssituation och arbetsliv som många allt oftare utsätt för i storstaden.

En annan dellösning skulle kunna vara att överföra ett flertal av de återstående sommargårdarna till "Stiftelsen Barnens dag".